

عنوان مقاله:

عجایب نگاری در تمدن اسلامی: خاستگاه و دوره بندی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات تاریخ اسلام، دوره 9، شماره 33 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

محمدجعفر اشکواری - دانشگاه زنجان، گروه تاریخ

سیدجمال موسوی - دانشگاه تهران، دانشکده الهیات، گروه فرهنگ و تمدن ملل اسلامی

مسعود صادقی - دانشگاه تهران، دانشکده الهیات، گروه فرهنگ و تمدن ملل اسلامی

خلاصه مقاله:

یکی از انواع ادبیات در تمدن اسلامی، عجایب نگاری است. نگارش اطلاعات شگفت انگیز سرزمین ها در متون جغرافیایی همزمان با آغاز جغرافیانگاری وصفی، سبب شد تا این گونه اطلاعات مورد توجه نویسندگان مختلف قرار گیرد. سپس با توجه به عوامل مختلف مانند اقبال عامه مردم به این گونه اطلاعات، عدم انس و الفت نویسندگان با پدیده های مختلف که خیال پردازی های آنها را نیز در پی داشت به همراه استفاده از انواع ظرافت های ادبی مانند اغراق و حقیقت نمایی سبب شد تا عجایب نگاری در سطح گسترده رایج گردد. به تدریج عجایب نگاری به متون مختلف راه پیدا کرد و سرانجام در متون مستقل (عجایب نگاری ها) انسجام یافت. پژوهش حاضر با روش تاریخی و شیوه توصیفی-تحلیلی به بررسی سرچشمه ها، سیر تاریخی و مراحل تطور عجایب نگاری ها در تمدن اسلامی پرداخته است و از این طریق سه دوره آغاز و شکل گیری (قرون ۳ و ۴ ق)، اوج و شکوفایی (قرون ۵-۸ ق) و زوال و افول (قرن هشتم به بعد) را برای سیر تاریخی عجایب نگاری های اسلامی معرفی کرده است.

کلمات کلیدی:

عجایب نگاری، عجایب المخلوقات، عجایب نامه
,Aja'ib (Wonders), Wonder Book, 'Aja'ib al-Mmakhluqat (Marvels of Creation), 'Aja'ib Na'mah'

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1396517>

